

הדבר אצל איוב שהוא היה בן יבמה, ומשום כך הוא נענש בייסורים בכדי לכפר על גלגולו הראשון שהוא היה אותו האח שמת וע"י היבום הוא התגלגל ומשום כך הוא התייסר בכדי לכפר עליו.

אור הרשב"י

מעשה שנבעלה לשכם בן חמור החוי, שהגוי אינו שומר דם נדות, ונקנסה בזה. ועוד יש תועלת בזה, כי הכתוב אומר, ותהי נדתה עליו, כי הבעל נדה, אותה טומאת הנדות קופצת על בועלה, ואז שכם בן חמור נשא עליו באותה הבעילה, כל הטומאה ההיא של דינה, בענין הנדה, ונשארה היא טהורה ומתוקנת.

ואח"כ נשאת לאיוב, כמ"ש ז"ל, ולכן איוב לקה בצרעת, לפי שבעל אשתו נדה, וכמ"ש בזוהר בפרשת צו, לית מצורע, אלא ההוא דבעל נדה. כי הבעל נדה, לוקה בצרעת כנודע. אבל דינה אשתו, כיון שנבעלה לשכם בן חמור, די לה בעונש ההוא, ובפרט כמו שאמרנו, שכל חלאת טומאתה ניתנה לשכם, והיא נטהרת ממנה, ולא לקתה בשחין.

ונלע"ד ששמעתי ממורי ז"ל, כי תרח נשכב עם אשתו נדה בעל כרחו, ולכן הוא שבעלה לרצונו, לקה בשחין. ואשתו שהיה בעל כרחו, די לה שנבעלה לשכם בעל כרחו, לנקות אותה הזוהמה, ולא הוצרכה ללקות בשחין.

אדה"ר שעבד ע"ז, ולכן היה בנו של תרח, כומר לע"ז. ואח"כ נתקן, כשהושלך לכבשן האש, ולא עבד ע"ז, כנזכר שם בס"ת בפרשת קדושים וז"ש בזוהר, וע"ד איתמר מי יתן טהור מטמא, כי אי אפשר להוציא נשמה טהורה מתוך קליפה טמאה. אח"כ יכניסוה במקום טפה טמאה כנזכר.

ובזה תבין, כמה צדיקים גדולים, היו בני גוים, או בני רשעים ועמי הארץ. וכבר הודעתך בשער הגלגולים, כי אברהם ותרח אביו, שניהם משרש הבל, אלא שנכנס בקליפות. ונשמת תרח היתה הפסולת המעורב בנשמת אברהם, ולכן נתגלגל הדבר שיתוקן על ידו, ולכן טרח אברהם ג"כ להחזיר את תרח אביו בתשובה, כמ"ש ז"ל. ואמנם גם בתרח, היה נצוץ קדושה מעורב בו, ובסיבתו חזר בתשובה, האמנם לא הספיקה תשובתו לתקן עון ע"ז שחטא בה לאין קץ, ולכן הוצרך להתגלגל באיוב.

וגם אמתלאי אשתו, אמיה דאברהם, נתגלגלה בדינה בת לאה אשת איוב. ולפי שנבעלה לתרח בהיותה נדה, אירע לה אותו

בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא מילתא אלא במזלא תליא מילתא וישראל מעל המזלות

וְאֵינּוֹן דְּלֹא יֵדְעֵי רְזָא דָּא, אֲמַרֵּי בְּנֵי חַיֵּי וּמְזוֹנֵי לָאוּ
בְּזִכּוּתָא תִּלְיָא מִלְתָּא, אֶלָּא בְּמִזְלָא תִּלְיָא

מִלְתָּא והנה אותם שלא יודעים את סוד הגלגול והם רואים שהגם שהם לא חטאו בכל

זאת את מתייסרים ומשום כך הם אומרים שבנים חיים ומזון זה לא תלוי בזכות של קיום

תורה ומצוות אלא הוא תלוי במזל [עד] שבו הם נולדו [ענה]. וְהָא חֲזִינָא

לְאַבְרָהָם דְּחָזָא בְּמִזְלֵיהּ, דְּלֹא הָוָה עֲתִיד לְמַהְוֵי לִיהּ

בְּרָא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲפִיק לִיהּ לְבָרָא והנה אנו רואים

שאברהם ראה במזלות שלא היה עתיד להיות לו בן ובכל זאת הקב"ה הוציא אותו אל מחוץ

למזל, בְּדַכְתִּיב (בראשית טו) וַיֹּצֵא אוֹתוֹ הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הֶבֱט

וְגו'. וְאוֹקְמוּהָ, דְּאָמַר לִיהּ צֵא מֵאַצְטִגְנִינּוֹת שְׁלָךְ,

וְהַעֲלֵהוּ לְמַעְלָה מִהַפְּכָבִים, וַאֲמַר לוֹ הֶבֱט נָא הַשְׁמִימָה

אור הרשב"י

[ענה] אמנם באמת הכל הוא כפי מעשיו

בגלגול הראשון כי אם הוא פגם בקו ימין אז

הוא נענש בחיי כי החיים הם בקו ימין של

החכמה ואם הוא פגם בקו השמאל אז הוא

נענש במזוני כי המזון הוא מהנבורה

שבשמאל בסוד שולחן בצפון ואם הוא פגם

בקו האמצעי אז הוא נענש בבני כי הבנים הם

מקו האמצעי של הת"ת וכפי מעשיו בגלגול

הקודם כך ישפיע עליו המזל או יסתלק ממנו

(רמ"ק).

[עד] כדאיתא במועד קטן דף כח עמוד א'

אמר רבא: חיי, בני ומזוני, לא בזכותא תליא

מילתא, אלא במזלא תליא מילתא. דהא

רבה ורב חסדא תרווייהו רבנן צדיקי הוו, מר

מצלי ואתי מיטרא, ומר מצלי ואתי מיטרא.

רב חסדא היה תשעין ותרתינן שנין – רבה

חיה ארבעין, בי רב חסדא – שיתין הלולי, בי

רבה – שיתין תיכלי. בי רב חסדא – סמידא

לכלבי ולא מתבעי, בי רבה – נהמא דשערי

לאינשי, ולא משתכח.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

וּסְפּוֹר הַכֹּכָבִים וכמש"כ ויוצא אותו החוצה ויאמר הבט וגו' ודרשו חז"ל שאמר לו הקב"ה צא מאצטגנינות שלך שאתה רואה בזה שאתה לא עתיד להוליד, ואז הקב"ה העלהו למעלה מהכוכבים ואמר לו הבט נא השמימה וספור הכוכבים ויאמר לו כה יהיה זרעך כי באמת עם ישראל הם מעל המזל [עו]. **עַד הָכָא מְלִין דְּרַבָּנָן, וְצָרִיד לְפַרְשָׁא לֹון בְּדַרְךְ נִסְתָּר** [עז] ואומר הרעיא מהימנא שעד כאן הם דברי החכמים אמנם עתה אנו צריכים לבארו בדרך הסוד.

לפני שניתנה התורה לישראל כולם היו תלויים במזל ומשניתנה תורה – השמים, הכוכבים והמזלות משועבדים לישראל

תָּא חַיִּי, כָּל בְּרִיין דְּעֵלְמָא, קוֹדֵם דְּאִתִּי הֵיבַת אוֹרֵייתָא לְיִשְׂרָאֵל, הָווּ תַלְיין בְּמִזְלָא, וְאַפִּילוּ

בְּנֵי חַיִּי וּמִזְוֵנִי ובא וראה שכל הבריות שבעולם בטרם שניתנה התורה לישראל אז הם היו תלויים במזל ואפילו היה הדבר כן בבנים ובחיים ובמזונות. **אֲבָל בְּתַר דְּאִתִּי הֵיבַת אוֹרֵייתָא לְיִשְׂרָאֵל, אֶפִּיק לֹון מִחַיּוּבָא דְּכִכְבֵּיָא וּמִזְלֵי** אבל לאחר שניתנה התורה לישראל אז הקב"ה הוציא אותם

אור הרשב"י

ואיני ראוי להוליד בן. אמר ליה: צא מאיצטגנינות שלך, שאין מזל לישראל. מאי דעתיך – דקאי צדק במערב, מהדרנא ומוקמינא ליה במזרח. [עז] וכתב הרמ"ק שלפי הלשון נראה שזו הגהה מבחזן והוא לא מלשון הזהר.

[עו] כדאיתא בשבת דף קנו עמוד א' ואף רב סבר אין מזל לישראל, דאמר רב יהודה אמר רב: מניין שאין מזל לישראל – שנאמר ויוצא אתו החוצה. אמר אברהם לפני הקדוש ברוך הוא: רבוננו של עולם בן ביתי יורש אתי. אמר לו: לאו, כי אם אשר יצא ממעיך. אמר לפניו: רבוננו של עולם, נסתכלתי באיצטגנינות שלי

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

מִהֶחֱתִיבוֹת שֶׁל הַכּוֹכְבִּים וְהַמְּזֻלוֹת. וְנָא אוֹלִיפְנָא מֵאַבְרָהָם. בְּגִין
 דִּהְיוּ עֲתִידִין בְּנוֹי לְקַבֵּלָא ה' מֵאַבְרָהָם, דִּאיְהִי חֲמִשָּׁה
 חוּמְשֵׁי תוֹרָה וּדְבַר זֶה לְמַדְנָא מֵאַבְרָהָם מֵאַחֵר שֶׁהָיוּ עֲתִידִים בְּנוֹי לְקַבֵּל אֶת הָאוֹת
 ה' שֶׁל אַבְרָהָם שֶׁהוּא סוּד חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה. דְּאֵתְמַר בָּהּ (בְּרֵאשִׁית ב) אֱלֹהִים
 תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבְרָאָם, בָּהּ בְּרָאָם שְׁבַת תּוֹרָה
 נֶאֱמַר 'אֱלֹהִים תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבְרָאָם' וּדְרָשׁוּ חו"ל [עזח] בָּהּ בְּרָאָם דִּהֵינּוּ שְׁבַרָא
 הַקַּב"ה אֶת הָעוֹלָם בְּכַח הַחֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה. אָמַר לְאַבְרָהָם, בְּגִין הָאֵי
 ה' דְּאֵתְרוּסָף בְּשִׁמְךָ, הַשָּׁמַיִם תַּחְתָּךְ, וְכָל כְּכֹבֵּיָא וּמִזְלֵי
 דְּנִהִירִין בָּהּ' וְאִזְּ אָמַר הַקַּב"ה לְאַבְרָהָם שְׁמֹאחֵר שְׁזֹו הָאוֹת ה' שְׁבָה הוּא סוּד הַתּוֹרָה
 אֲנִי הוֹסַפְתִּי אוֹתָהּ לְשִׁמְךָ אִזְּ לִכְן הַשָּׁמַיִם הֵם תַּחְתִּיךְ יַחַד עִם כָּל הַכּוֹכְבִּים וְהַמְּזֻלוֹת הַתְּלוּיִים
 בָּהֶם מֵאַחֵר שְׁכּוֹלָם מֵאִירִים מִכַּח הָאוֹת ה' שֶׁל הַתּוֹרָה וְלִכְן כּוֹלָם מְשׁוּעַבְדִּים אֵלֶיךָ. וְלֹא
 עוֹד, אֱלֹא דְּאֵתְמַר בָּהּ (בְּרֵאשִׁית מז) הֵ"א לָכֶם זֶרַע וְזֶרַע וְזֶרַעְתֶּם,
 בָּהּ"א. (בְּרֵאשִׁית כא) כִּי בִּיצְחָק יִקְרָא לְךָ זֶרַע וְלֹא עוֹד אֲלֵא שְׁעוֹד
 נֶאֱמַר בְּסוּד הָאוֹת ה' שֶׁלךָ 'הֵ"א לָכֶם זֶרַע וְזֶרַעְתֶּם' דִּהֵינּוּ שְׁע"י הָאוֹת ה' שֶׁל הַמַּלְכוּת יִהְיֶה
 לָכֶם זֶרַע וְכֻמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר אֶצֶל אַבְרָהָם 'כִּי בִיצְחָק יִקְרָא לְךָ זֶרַע', דִּהֵינּוּ שְׁבִיצְחָק הַתְּקִיִּים הָאֵל

אור הרשב"י

תולדות השמים והארץ בהבראם, אל תקרי
 בהבראם אלא בה"י בראם, הוי אומר: העולם
 הזה בה"י, והעולם הבא ביו"ד. ומפני מה
 נברא העולם הזה בה"י? מפני שדומה
 לאכסדרה, שכל הרוצה לצאת יצא; ומ"מ
 תליא כרעיה? דאי הדר בתשובה מעיילי ליה.

[עזח] כדאיתא במנחות דף כט עמוד ב'
 כדררש ר' יהודה בר ר' אילעאי: אלו שני
 עולמות שברא הקדוש ברוך הוא, אחד בה"י
 ואחד ביו"ד, ואיני יודע אם העולם הבא ביו"ד
 והעולם הזה בה"י, אם העולם הזה ביו"ד
 והעולם הבא בה"י, כשהוא אומר: אלה

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000